

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1692 z dnia 5 listopada 2018 r. zatwierdzające zmianę specyfikacji produktu oznaczonego chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym [„Tacoronte-Acentejo” (ChNP)] 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1693 z dnia 5 listopada 2018 r. obejmujące nazwę „Vijlen” (ChNP) ochroną na podstawie art. 99 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 3
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1694 z dnia 7 listopada 2018 r. obejmujące nazwę „Oolde” (ChNP) ochroną na podstawie art. 99 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 4

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Rady (UE) 2018/1695 z dnia 6 listopada 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do okresu stosowania fakultatywnego mechanizmu odwrotnego obciążenia w związku z dostawami niektórych towarów i usług podatnych na oszustwa oraz mechanizmu szybkiego reagowania na oszustwa związane z VAT 5

DECYZJE

- ★ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/1696 z dnia 13 lipca 2018 r. w sprawie zasad działalności komisji selekcyjnej przewidzianej w art. 14 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/1939 wdrażającego wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej 8

- ★ Decyzja Rady (UE) 2018/1697 z dnia 6 listopada 2018 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Komitetu ds. Opracowywania Norm w Żegludze Śródlądowej oraz w ramach Centralnej Komisji ds. Żeglugi na Renie w odniesieniu do przyjęcia norm w zakresie wymagań technicznych dla statków żeglugi śródlądowej 13
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/1698 z dnia 9 listopada 2018 r. dotycząca niektórych środków ochronnych w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w Bułgarii (*notyfikowana jako dokument nr C(2018) 7543*)⁽¹⁾ 15

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/1692

z dnia 5 listopada 2018 r.

zatwierdzające zmianę specyfikacji produktu oznaczonego chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym [„Tacoronte-Acentejo” (ChNP)]

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 99,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komisja rozpatrzyła wniosek o zatwierdzenie zmiany specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Tacoronte-Acentejo”, przesłany przez Hiszpanię zgodnie z art. 105 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
- (2) Komisja opublikowała wniosek o zatwierdzenie zmiany specyfikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, zgodnie z art. 97 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 ⁽²⁾.
- (3) Komisja nie otrzymała żadnego oświadczenia o sprzeciwie na podstawie art. 98 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
- (4) Należy zatem zatwierdzić zmianę specyfikacji zgodnie z art. 99 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się zmianę specyfikacji opublikowaną w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dotyczącą nazwy „Tacoronte-Acentejo” (ChNP).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. C 272 z 3.8.2018, s. 3.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 listopada 2018 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Phil HOGAN
Członek Komisji*

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/1693**z dnia 5 listopada 2018 r.****obejmujące nazwę „Vijlen” (ChNP) ochroną na podstawie art. 99 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 99,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 97 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 wniosek Niderlandów o rejestrację nazwy „Vijlen” został sprawdzony przez Komisję, a następnie opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Komisja nie otrzymała żadnego oświadczenia o sprzeciwie na podstawie art. 98 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
- (3) Zgodnie z art. 99 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 nazwę „Vijlen” należy objąć ochroną i wpisać do rejestru, o którym mowa w art. 104 tego rozporządzenia.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym obejmuje się ochroną nazwę „Vijlen” (ChNP).

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 listopada 2018 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Phil HOGAN
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. C 203 z 13.6.2018, s. 2.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/1694**z dnia 7 listopada 2018 r.****obejmujące nazwę „Oolde” (ChNP) ochroną na podstawie art. 99 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 99,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 97 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 wniosek Niderlandów o rejestrację nazwy „Oolde” został sprawdzony przez Komisję, a następnie opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Komisja nie otrzymała żadnego oświadczenia o sprzeciwie na podstawie art. 98 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
- (3) Zgodnie z art. 99 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 nazwę „Oolde” należy objąć ochroną i wpisać do rejestru, o którym mowa w art. 104 tego rozporządzenia.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym obejmuje się ochroną nazwę „Oolde” (ChNP).

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 listopada 2018 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Phil HOGAN
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. C 199 z 11.6.2018, s. 3.

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY (UE) 2018/1695

z dnia 6 listopada 2018 r.

zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do okresu stosowania fakultatywnego mechanizmu odwrotnego obciążenia w związku z dostawami niektórych towarów i usług podatnych na oszustwa oraz mechanizmu szybkiego reagowania na oszustwa związane z VAT

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Oszustwa podatkowe w dziedzinie podatku od wartości dodanej (VAT) prowadzą do znacznych strat budżetowych i negatywnie wpływają na funkcjonowanie rynku wewnętrznego.
- (2) Zgodnie z art. 199a dyrektywy Rady 2006/112/WE ⁽³⁾ państwa członkowskie mogą postanowić, że osobą zobowiązaną do zapłaty VAT od usług lub dostarczonych towarów wymienionych w tym artykule jest podatnik, na rzecz którego wykonywana jest usługa lub dostarczany jest towar (mechanizm odwrotnego obciążenia), co ma na celu umożliwienie państwom członkowskim niezwłocznego rozwiązania problemów dotyczących oszustw typu „znikający podmiot gospodarczy” w handlu wewnątrzspółnotowym. Państwa członkowskie mogą stosować ten mechanizm do dnia 31 grudnia 2018 r. oraz przez okres co najmniej dwóch lat.
- (3) Szczególny środek w ramach mechanizmu szybkiego reagowania określony w art. 199b dyrektywy 2006/112/WE oferuje państwom członkowskim szybszą procedurę, która umożliwi wprowadzenie mechanizmu odwrotnego obciążenia w odniesieniu do określonych dostaw towarów i usług w celu zwalczania nagłych i znaczących oszustw, które mogłyby prowadzić do znacznych i nieodwracalnych strat finansowych. Zgodnie z art. 3 dyrektywy Rady 2013/42/UE ⁽⁴⁾ państwa członkowskie mogą stosować ten szczególny środek w ramach mechanizmu szybkiego reagowania do dnia 31 grudnia 2018 r.
- (4) W dniu 8 marca 2018 r. Komisja przedstawiła Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat skutków art. 199a i 199b dyrektywy 2006/112/WE dla zwalczania oszustw (zwane dalej „sprawozdaniem”).
- (5) Zgodnie ze sprawozdaniem państwa członkowskie i zainteresowane podmioty zasadniczo uznają mechanizm odwrotnego obciążenia określony w art. 199a dyrektywy 2006/112/WE za skuteczne i efektywne tymczasowe narzędzie zwalczania oszustw związanych z VAT w określonych sektorach lub zapobiegania takim oszustwom. Wymóg stosowania przez co najmniej dwa lata środka, o którym mowa w art. 199a ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE, okazał się przeszkodą dla niektórych państw członkowskich, które zamierzały wprowadzić mechanizm odwrotnego obciążenia, ale nie spełniały tego warunku. W związku z tym ustanowiony w tym przepisowymóg stosowania środka przez co najmniej dwa lata powinien zostać zniesiony.
- (6) Mimo że szczególny środek w ramach mechanizmu szybkiego reagowania ustanowiony w art. 199b dyrektywy 2006/112/WE, nie został jak dotąd zastosowany w praktyce, państwa członkowskie uważają, że należy go utrzymać jako przydatne narzędzie i środek zapobiegawczy na wypadek wystąpienia wyjątkowych przypadków oszustw związanych z VAT.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 3 października 2018 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia z dnia 11 lipca 2018 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 2013/42/UE z dnia 22 lipca 2013 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do mechanizmu szybkiego reagowania na oszustwa związane z VAT (Dz.U. L 201 z 26.7.2013, s. 1).

- (7) Biorąc pod uwagę ustalenia i wnioski zawarte w sprawozdaniu, wydaje się, że środki ustanowione w art. 199a i 199b dyrektywy 2006/112/WE, okazały się przydatnymi tymczasowymi i ukierunkowanymi środkami mającymi na celu zwalczanie oszustw związanych z VAT. Środki te mają wygasnąć w dniu 31 grudnia 2018 r., co pozbawiłoby państwa członkowskie skutecznego narzędzia do zwalczania oszustw związanych z VAT. Należy zatem przedłużyć okres stosowania tych środków na ograniczony okres, do momentu wejścia w życie docelowego systemu VAT.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2006/112/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2006/112/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 199a ust. 1 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie mogą postanowić, do dnia 30 czerwca 2022 r., że osobą zobowiązaną do zapłaty VAT jest podatnik, na rzecz którego wykonywana jest dowolna usługa lub dostarczany dowolny towar spośród poniżej wymienionych:”;

- 2) art. 199b otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 199b

1. Państwo członkowskie może, w przypadkach szczególnie pilnej potrzeby i zgodnie z ust. 2 i 3, wyznaczyć odbiorcę jako osobę zobowiązaną do zapłaty VAT z tytułu określonego rodzaju dostawy towarów i świadczenia usług w drodze odstępstwa od art. 193, jako szczególny środek w ramach mechanizmu szybkiego reagowania w celu zwalczania nagłych i znaczących oszustw, które mogłyby prowadzić do znacznych i nieodwracalnych strat finansowych.

Szczególny środek w ramach mechanizmu szybkiego reagowania podlega odpowiednim środkom kontroli ze strony danego państwa członkowskiego w odniesieniu do podatników dostarczających towary lub świadczących usługi, do których stosuje się dany środek; środek ten obowiązuje nie dłużej niż dziewięć miesięcy.

2. Państwo członkowskie, które zamierza wprowadzić szczególny środek przewidziany w ust. 1, przesyła Komisji powiadomienie, wykorzystując standardowy formularz ustanowiony zgodnie z ust. 4, i przesyła je jednocześnie pozostałym państwom członkowskim. Państwo członkowskie przekazuje Komisji informacje wskazujące sektor, którego dotyczy problem oszustw, rodzaj i cechy oszustwa, uzasadnienie szczególnie pilnej potrzeby, nagły i znaczący charakter oszustwa oraz jego skutki w postaci znacznych i nieodwracalnych strat finansowych. Jeżeli Komisja uzna, że nie posiada wszystkich niezbędnych informacji, kontaktuje się z zainteresowanym państwem członkowskim w terminie dwóch tygodni od daty otrzymania powiadomienia i precyzuje, jakie dodatkowe informacje są wymagane. Wszelkie dodatkowe informacje przekazane Komisji przez zainteresowane państwo członkowskie są równocześnie przesyłane pozostałym państwom członkowskim. Jeżeli przekazane dodatkowe informacje są niewystarczające, Komisja powiadamia o tym zainteresowane państwo członkowskie w terminie jednego tygodnia.

Państwo członkowskie, które zamierza wprowadzić szczególny środek w ramach mechanizmu szybkiego reagowania przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu, równocześnie kieruje również do Komisji wniosek z zastosowaniem procedury ustanowionej w art. 395 ust. 2 i 3.

W przypadkach szczególnie pilnej potrzeby zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu procedura ustanowiona w art. 395 ust. 2 i 3 musi zostać zakończona w ciągu sześciu miesięcy od dnia otrzymania wniosku przez Komisję.

3. Kiedy Komisja posiada wszystkie informacje, które uzna za niezbędne do rozpatrzenia powiadomienia, o którym mowa w ust. 2 akapit pierwszy, powiadamia o tym państwa członkowskie. Jeśli sprzeciwia się danemu szczególnemu środkowi w ramach mechanizmu szybkiego reagowania, w terminie jednego miesiąca od otrzymania powiadomienia sporządza negatywną opinię i informuje o tym zainteresowane państwo członkowskie i Komitet ds. VAT. Jeśli Komisja nie sprzeciwia się danemu szczególnemu środkowi, w tym samym terminie przekazuje zainteresowanemu państwu członkowskiemu i Komitetowi ds. VAT pisemne potwierdzenie. To państwo członkowskie może przyjąć szczególny środek w ramach mechanizmu szybkiego reagowania od dnia otrzymania potwierdzenia. Rozpatrując powiadomienie, Komisja uwzględnia wszelkie przekazane jej pisemne opinie innych państw członkowskich.

4. Komisja przyjmuje akt wykonawczy ustanawiający standardowy formularz dotyczący przedkładania powiadomienia o szczególnym środku w ramach mechanizmu szybkiego reagowania, o którym mowa w ust. 2, oraz informacji, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy. Przedmiotowy akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w ust. 5.

5. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie ma art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (*), a komitetem do tego celu jest komitet utworzony na mocy art. 58 rozporządzenia Rady (UE) nr 904/2010 (**).

6. Szczególny środek w ramach mechanizmu szybkiego reagowania, o którym mowa w ust. 1, stosuje się do dnia 30 czerwca 2022 r.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

(**) Rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 268 z 12.10.2010, s. 1).”;

3) w art. 395 uchyla się ust. 5.

Artykuł 2

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 listopada 2018 r.

W imieniu Rady
H. LÖGER
Przewodniczący

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2018/1696

z dnia 13 lipca 2018 r.

w sprawie zasad działalności komisji selekcyjnej przewidzianej w art. 14 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/1939 wdrażającego wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) 2017/1939 stanowi, że Parlament Europejski i Rada mają, za obopólną zgodą, powołać Europejskiego Prokuratora Generalnego na podstawie listy zakwalifikowanych kandydatów sporządzonej przez komisję selekcyjną. Komisja selekcyjna ma być złożona z 12 osób, wybieranych spośród byłych członków Trybunału Sprawiedliwości i Trybunału Obrachunkowego, byłych przedstawicieli krajowych Eurojustu, członków krajowych sądów najwyższych, osób sprawujących wysokie stanowiska prokuratorskie i prawników o uznanych kompetencjach. Jedną z wybieranych osób a zaproponować Parlament Europejski. Rada ma ustanowić zasady działalności komisji selekcyjnej.
- (2) Rozporządzenie (UE) 2017/1939 stanowi również, że Rada ma powołać po jednym prokuratorze europejskim z każdego państwa członkowskiego spośród trzech kandydatów wskazanych przez każde z nich, po otrzymaniu od komisji selekcyjnej opinii z uzasadnieniem.
- (3) Procedura wyboru Europejskiego Prokuratora Generalnego i prokuratorów europejskich powinna być jednym z kluczowych elementów mających zapewnić ich niezależność.
- (4) Zasady działalności komisji selekcyjnej powinny zapewniać komisji selekcyjnej niezbędną niezależność i bezstronność w wykonywaniu zadań.
- (5) Należy zatem ustanowić zasady działalności komisji selekcyjnej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zasady działalności komisji selekcyjnej, o której mowa w art. 14 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/1939, określone są w załączniku do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 lipca 2018 r.

W imieniu Rady
H. LÖGER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

ZASADY DZIAŁALNOŚCI KOMISJI SELEKCYJNEJ

I. Zadania

Komisja selekcyjna sporządza listę zakwalifikowanych kandydatów na stanowisko Europejskiego Prokuratora Generalnego zgodnie z art. 14 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/1939⁽¹⁾, przed powołaniem Europejskiego Prokuratora Generalnego przez Parlament Europejski i Radę. Komisja selekcyjna przedstawia również opinię wraz z uzasadnieniem na temat kwalifikacji kandydatów wskazanych na stanowisko prokuratora europejskiego zgodnie z art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1939. Rada powołuje prokuratorów europejskich po otrzymaniu opinii wraz z uzasadnieniem.

II. Skład oraz kadencja

Komisja selekcyjna składa się z 12 osób będących w chwili powołania byłymi członkami Trybunału Sprawiedliwości i Trybunału Obrachunkowego, byłymi przedstawicielami krajowymi Eurojustu, członkami krajowych sądów najwyższych, osobami sprawującymi wysokie stanowiska prokuratorskie lub prawnikami o uznanych kompetencjach. Wszyscy członkowie w chwili powołania spełniają co najmniej jedno z powyższych kryteriów.

Członkowie komisji selekcyjnej powoływani są przez Radę, na wniosek Komisji, na czteroletnią kadencję. Jedną z wybieranych osób proponuje Parlament Europejski. Osobę, która ma zastąpić członka komisji przed upływem kadencji, powołuje się na okres pozostający do zakończenia kadencji jej poprzednika według tej samej procedury, jak najszybciej po wygaśnięciu członkostwa jej poprzednika. Mandat członków komisji selekcyjnej może zostać jednokrotnie odnowiony.

III. Przewodnictwo w komisji selekcyjnej oraz jej sekretariat

Komisji selekcyjnej przewodniczy jeden z jej członków wybrany w tym celu przez członków komisji selekcyjnej większością głosów. Komisja zapewnia prowadzenie sekretariatu komisji selekcyjnej. Sekretariat udziela wsparcia administracyjnego niezbędnego do prowadzenia prac przez komisję selekcyjną, w tym również w zakresie tłumaczenia dokumentów. Przekazuje on również listę zakwalifikowanych kandydatów na stanowisko Europejskiego Prokuratora Generalnego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie oraz, odpowiednio, opinie z uzasadnieniem dotyczące kwalifikacji kandydatów do sprawowania funkcji prokuratorów europejskich – Radzie.

IV. Obrady oraz kworum

Obrady komisji selekcyjnej są poufne i odbywają się przy drzwiach zamkniętych. Posiedzenie komisji selekcyjnej jest ważne jedynie, jeżeli wzięło w nim udział co najmniej dziewięciu członków.

Decyzje komisji selekcyjnej są podejmowane w drodze konsensu. Jeżeli jednak jeden z członków wystąpi z wnioskiem o przeprowadzenie głosowania, decyzja podejmowana jest zwykłą większością głosów obecnych członków. W przypadku równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego komisji. Te same zasady mają zastosowanie także do określenia systemu językowego, jak przewidziano w punkcie X.

V. Przekazanie do komisji selekcyjnej oraz wnioski o udzielenie dodatkowych informacji

Niezwłocznie po otrzymaniu zgłoszeń kandydatów na stanowisko Europejskiego Prokuratora Generalnego sekretariat przesyła je wszystkim członkom komisji selekcyjnej. To samo dotyczy wskazanych kandydatów na stanowisko prokuratora europejskiego, w tym dokumentów towarzyszących przedłożonych przez państwa członkowskie.

Komisja selekcyjna może zwracać się do kandydatów o przekazanie komisji selekcyjnej dodatkowych informacji lub innych materiałów, jakie uzna ona za niezbędne do celów obrad oraz w przypadku nominacji na stanowisko prokuratora europejskiego – komisja selekcyjna może zwracać się o takie informacje lub materiały do rządów państw członkowskich, przez które zostali wskazani kandydaci.

VI. Przegląd kandydatów oraz wysłuchanie

1. Procedura powoływania Europejskiego Prokuratora Generalnego

Po otrzymaniu zgłoszeń kandydatów komisja selekcyjna dokonuje ich przeglądu pod kątem spełnienia wymogów, o których mowa w art. 14 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1939, szczegółowo określonych w ogłoszeniu o naborze. Kandydatów, którzy nie spełniają wymogów kwalifikowalności, wyklucza się z kolejnych etapów procedury. Komisja

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

selekcyjna sporządza ranking kandydatów spełniających wymogi, na podstawie ich kwalifikacji i doświadczenia, opierając się na dokumentacji i informacjach zawartych w zgłoszeniu lub dostarczonych na wniosek zgodnie z punktem V. Komisja selekcyjna przeprowadza wysłuchanie wystarczającej liczby kandydatów, którzy zajmują najwyższe miejsce w rankingu, w celu sporządzenia listy kandydatów, o której mowa w punkcie VII (1). Przeprowadzenie wysłuchania wymaga stawiennictwa kandydata.

Kandydaci, którzy nie spełniają wymogów kwalifikowalności lub nie zostali zaproszeni przez komisję selekcyjną na wysłuchanie, są informowani o powodach takiej decyzji. Kandydat może ustosunkować się do tej decyzji, uzasadniając, dlaczego nie zgadza się z oceną komisji selekcyjnej. Następnie komisja selekcyjna przeprowadza ponowną ocenę kandydatury i informuje kandydata o jej wynikach na piśmie. Kandydaci, którzy zostali wykluczeni z procedury wyboru, mogą złożyć do Rady skargę w rozumieniu art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego ustanowionego rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 ⁽¹⁾ (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”).

2. Procedura powoływania prokuratorów europejskich

Po otrzymaniu wskazanych kandydatur komisja selekcyjna dokonuje ich przeglądu pod kątem spełnienia wymogów określonych w art. 16 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/1939. Komisja selekcyjna przeprowadza wysłuchania wskazanych kandydatów. Przeprowadzenie wysłuchania wymaga stawiennictwa kandydata.

W przypadku gdy kandydat wskazany przez państwo członkowskie wycofuje kandydaturę zanim przeprowadzone zostanie wysłuchanie, komisja selekcyjna, za pośrednictwem swojego sekretariatu, zwraca się do tego państwa członkowskiego o wskazanie nowej kandydatury.

VII. Wyniki oraz uzasadnienie

1. Europejski Prokurator Generalny

Na podstawie wyników przeglądu kandydatur i wysłuchania komisja selekcyjna sporządza listę zawierającą nazwiska od trzech do pięciu kandydatów, która ma zostać przedstawiona Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Komisja selekcyjna uzasadnia wybór kandydatów umieszczonych na liście. Osoby, które nie znalazły się na liście, są informowane o powodach takiej decyzji.

Komisja selekcyjna sporządza ranking kandydatów na podstawie ich kwalifikacji i doświadczenia. W rankingu komisja selekcyjna wskazuje preferowaną kolejność kandydatur, jednak ranking ten nie jest wiążący dla Parlamentu Europejskiego i Rady. Osoby, które nie znalazły się na liście kandydatów sporządzonej przez komisję selekcyjną, mogą złożyć do Rady skargę zgodnie z art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego.

2. Prokuratorzy europejscy

Na podstawie wyników przeglądu kandydatur i wysłuchania komisja selekcyjna formułuje opinię na temat kwalifikacji kandydatów do sprawowania funkcji prokuratorów europejskich oraz stwierdza w sposób wyraźny, czy dany kandydat spełnia warunki określone w art. 16 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/1939. Komisja selekcyjna uzasadnia swoją opinię.

W przypadku gdy kandydaci wskazani przez państwa członkowskie nie spełniają warunków określonych w art. 16 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/1939, komisja selekcyjna, za pośrednictwem swojego sekretariatu, zwraca się do odnośnych państw członkowskich o wskazanie odpowiedniej liczby nowych kandydatur.

Komisja selekcyjna sporządza ranking kandydatów na podstawie ich kwalifikacji i doświadczenia. W rankingu komisja selekcyjna wskazuje preferowaną kolejność kandydatur, jednak ranking ten nie jest wiążący dla Rady.

VIII. Przepisy finansowe

Członkowie komisji selekcyjnej, którzy w celu wykonywania swoich obowiązków muszą udać się poza miejsce zamieszkania, uprawnieni są do zwrotu poniesionych kosztów oraz diety służbowej zgodnie z art. 9 rozporządzenia Rady (UE) 2016/300 ⁽²⁾.

Wynikłe z powyższego wydatki pokrywa Rada.

⁽¹⁾ Regulation (EEC, Euratom, ECSC) No 259/68 of the Council of 29 February 1968 laying down the Staff Regulations of Officials and the Conditions of Employment of Other Servants of the European Communities and instituting special measures temporarily applicable to officials of the Commission (Staff Regulations of Officials) (Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2016/300 z dnia 29 lutego 2016 r. w sprawie ustalenia uposażenia osób zajmujących wysokie stanowiska publiczne w UE (Dz.U. L 58 z 4.3.2016, s. 1).

IX. Dane osobowe

Przetwarzanie danych osobowych w kontekście prac komisji selekcyjnej odbywa się na odpowiedzialność Komisji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾. Przepisy mające zastosowanie do bezpieczeństwa informacji i dostępu do informacji przetwarzanych w ramach prac komisji selekcyjnej są przepisami, które mają zastosowanie do Komisji.

X. System językowy

Na wniosek swojego przewodniczącego Komisja selekcyjna określa język(-i) roboczy(-e), w którym(-ch) prowadzone są obrady komisji selekcyjnej, uwzględniając wspólne języki, którymi posługują się jej członkowie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

DECYZJA RADY (UE) 2018/1697**z dnia 6 listopada 2018 r.****w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Komitetu ds. Opracowywania Norm w Żegludze Śródlądowej oraz w ramach Centralnej Komisji ds. Żeglugi na Renie w odniesieniu do przyjęcia norm w zakresie wymagań technicznych dla statków żeglugi śródlądowej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 91 ust. 1 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Działania Unii w sektorze żeglugi śródlądowej powinny zmierzać do zapewnienia jednolitości w zakresie opracowania mających zastosowanie w Unii wymagań technicznych dotyczących statków żeglugi śródlądowej.
- (2) Europejski Komitet ds. Opracowywania Norm w Żegludze Śródlądowej (CESNI) utworzono dnia 3 czerwca 2015 r. w ramach Centralnej Komisji Żeglugi po Renie (CKŻR) w celu opracowania norm technicznych dotyczących śródlądowych dróg wodnych w różnych dziedzinach, zwłaszcza w odniesieniu do statków, technologii informacyjnej i załóg.
- (3) Dla efektywnego transportu na śródlądowych drogach wodnych ważne jest, aby wymagania techniczne dotyczące statków w różnych systemach prawnych w Europie były jak najbardziej zgodne i zharmonizowane. W szczególności państwa członkowskie, które są także członkami CKŻR, powinny być upoważnione do popierania decyzji harmonizujących przepisy CKŻR z przepisami stosowanymi w Unii.
- (4) Przewiduje się, że na posiedzeniu w dniu 8 listopada 2018 r. CESNI przyjmie europejską normę ustanawiającą wymagania techniczne dla statków żeglugi śródlądowej (zwaną dalej „ES-TRIN”) 2019/1.
- (5) ES-TRIN 2019/1 określa jednolite wymagania techniczne niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa statków żeglugi śródlądowej. Zawiera ona: przepisy dotyczące budowy statków żeglugi śródlądowej, ich wyposażenia i urządzeń; przepisy szczególne dotyczące określonych kategorii statków, takich jak statki pasażerskie, zestawy pchane i kontenerowce; przepisy dotyczące wyposażenia automatycznych systemów identyfikacji statków; przepisy dotyczące identyfikacji statków; wzory zaświadczeń oraz rejestru; przepisy przejściowe; i instrukcje dotyczące stosowania normy technicznej.
- (6) Załącznik II do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1629 ⁽¹⁾ wyraźnie odsyła do wymagań określonych w ES-TRIN 2017/1 jako do wymagań technicznych dla jednostek. Komisja jest uprawniona do aktualizacji tego odesłania do najbardziej aktualnej wersji ES-TRIN oraz określenia daty rozpoczęcia jej stosowania.
- (7) W związku z tym ES-TRIN 2019/1 będzie mieć wpływ na dyrektywę (UE) 2016/1629.
- (8) Unia nie jest członkiem CKŻR ani CESNI. Z tego powodu niezbędne jest, aby Rada upoważniła państwa członkowskie do wyrażenia w ramach tych podmiotów stanowiska Unii w odniesieniu do przyjęcia ES-TRIN 2019/1,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Na posiedzeniu Europejskiego Komitetu ds. Opracowywania Norm w Żegludze Śródlądowej (CESNI) w dniu 8 listopada 2018 r. należy zająć w imieniu Unii stanowisko, zgodnie z którym wyraża się zgodę na przyjęcie europejskiej normy ustanawiającej wymagania techniczne dla statków żeglugi śródlądowej („ES-TRIN”) 2019/1.
2. Na posiedzeniu sesji plenarnej Centralnej Komisji Żeglugi po Renie (CKŻR), podczas której podejmowane są decyzje dotyczące wymagań technicznych dla statków żeglugi śródlądowej, należy zająć w imieniu Unii stanowisko, zgodnie z którym udziela się poparcia dla wszystkich propozycji mających na celu dostosowanie wymagań technicznych do wymagań ES-TRIN 2019/1.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1629 z dnia 14 września 2016 r. ustanawiająca wymagania techniczne dla statków żeglugi śródlądowej, zmieniająca dyrektywę 2009/100/WE i uchylająca dyrektywę 2006/87/WE (Dz.U. L 252 z 16.9.2016, s. 118).

Artykuł 2

1. Stanowisko Unii, o którym mowa w art. 1 ust. 1, ma zostać wyrażone przez państwa członkowskie będące członkami CESNI, działające wspólnie.
2. Stanowisko Unii, o którym mowa w art. 1 ust. 2, ma zostać wyrażone przez państwa członkowskie będące członkami CKZR, działające wspólnie.

Artykuł 3

Niewielkie zmiany techniczne stanowisk określonych w art. 1 mogą zostać uzgodnione bez kolejnej decyzji Rady.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 listopada 2018 r.

W imieniu Rady
H. LÖGER
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2018/1698**z dnia 9 listopada 2018 r.****dotycząca niektórych środków ochronnych w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w Bułgarii***(notyfikowana jako dokument nr C(2018) 7543)***(Jedynie tekst w języku bułgarskim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych mających zastosowanie w handlu wewnątrzunijnym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Afrykański pomór świń jest zakaźną chorobą wirusową dotykającą populacje świń domowych i dziczyźnych, która może mieć duży wpływ na rentowność chowu trzody chlewnej, powodując zakłócenia w handlu wewnątrz Unii i wywozie do państw trzecich.
- (2) W przypadku wystąpienia ogniska afrykańskiego pomoru świń w populacji dziczyźnych świń istnieje ryzyko, że czynnik chorobotwórczy rozprzestrzeni się na inne populacje dziczyźnych świń i na gospodarstwa, w których utrzymuje się trzodę chlewną. W rezultacie, w wyniku handlu żywymi świniami lub produktami z wieprzowiny, może się on rozprzestrzenić z jednego państwa członkowskiego na inne państwa członkowskie i na państwa trzecie.
- (3) Dyrektywą Rady 2002/60/WE ⁽³⁾ wprowadzono minimalne środki, które mają być stosowane w Unii w celu zwalczania afrykańskiego pomoru świń. W szczególności w art. 15 dyrektywy 2002/60/WE przewiduje się wprowadzenie określonych środków w następstwie potwierdzenia przynajmniej jednego przypadku afrykańskiego pomoru świń u dziczyźnych świń.
- (4) Bułgaria poinformowała Komisję o bieżącej sytuacji w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń na swoim terytorium i zgodnie z art. 15 dyrektywy 2002/60/WE wprowadziła szereg środków w celu zapobieżenia rozprzestrzenianiu się tej choroby, w tym ustanowiła obszar zakażony, na którym stosowane są środki, o których mowa w art. 15 tej dyrektywy.
- (5) Aby zapobiec niepotrzebnym zakłóceniom w handlu wewnątrz Unii oraz uniknąć wprowadzenia nieuzasadnionych barier handlowych ze strony państw trzecich, konieczne jest wskazanie na poziomie Unii obszaru zakażonego w związku z afrykańskim pomorem świń w Bułgarii we współpracy z tym państwem członkowskim.
- (6) W związku z powyższym w załączniku do niniejszej decyzji należy określić obszar zakażony w Bułgarii oraz ustalić czas trwania tej regionalizacji.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W przypadku gdy mają zastosowanie środki przewidziane w art. 15 dyrektywy 2002/60/WE, Bułgaria zapewnia ustanowienie obszaru zakażonego co najmniej na obszarach wymienionych w załączniku do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2002/60/WE z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiająca przepisy szczególne w celu zwalczania afrykańskiego pomoru świń oraz zmieniająca dyrektywę 92/119/EWG w zakresie choroby cieszyńskiej i afrykańskiego pomoru świń (Dz.U. L 192 z 20.7.2002, s. 27).

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 10 lutego 2019 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Bułgarii.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 listopada 2018 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Ustanowiony w Bułgarii obszar zakażony, o którym mowa w art. 1	Data zakończenia stosowania środków
W obwodzie Dobrich: — w gminie Kavarna: — Balgarevo, — Kavarna, — Sveti Nikola, — Kamen Bryag, — Hadzhi Dimitar, — Poruchik Chunchevo, — w gminie Shabla: — Gorun, — Tiulenovo.	10 lutego 2019 r.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL